

Sommerferien 2016 gik blandt andet til Sankt Andreasberg i Hartzen.

Vi havde planlagt nogle udflugter hjemmefra samt nogle vandre ture i bjergene. I byen Sankt Andreasberg ligger en gammel sølvmine som vi selvfølgelig også skulle en tur ned i. Minen er 770 meter dyb og i fordoms dage kravlede arbejderne ned til bunden. De brugte 2,5 time på dette og det var ikke alle der var egnede til dette job. Ned i denne dybde er luften jo ikke som vi kender den, og til at slå alarm, hvis noget ikke var som det skulle være, brugte de kanarie fugle. Hver mine arbejder havde sin egen fugl med ned i minen. Rundturen i minen bringer dog ikke de besøgende så langt ned. Man kommer ned og ser de gamle møllehjul som trak sølvet op men også pumpede luft ned i minen.

Jeg var godt klar over at der fandtes en kanarie fugl der hedder Hartzler roller, men jeg var ikke klar over at den stammede fra Sankt Andreasberg. I forbindelse med museet ved minen har oppasseren og hans kone samlet effekter fra hele byen og omegn, som de har udstillet i et lille museum. Museet er i to etager og det koster 3 euro i entre, så her kan alle deltage. Dette er ret interessant at besøge og giver en ide om hvorfor denne fugl er så populær i Tyskland. I 1885 var der 200 opdræts foreninger i Tyskland, og i 1947 blev det Tyske kanarie opdræts forbund dannet og dette tæller i dag 10.000 medlemmer.

I 1720 kom de første kanarie fugle til Sankt Andreasberg. Det var minearbejdere som interesserede sig for opdræt af disse fugle og de blev berømte for deres sang. Dette medførte en øget interesse og i 1760 begyndte fuglehandlere at transportere dem ud i landet og kunne have op til 210 små bure med sig på turen som nogle gange foregik til fods ellers på hestevogn. Dem der gik, skulle nogle gange helt til Bremen eller Hamborg for at komme af med sine fugle. Det var kun hannerne der blev solgt fra.

I 1825 blev der fra byen solgt 4.000 kanarie hanner til det øvrige Tyskland. I år 1882/1883 blev der fra en af de store eksportører sendt 120.000 til New York, 10.500 til Sydamerika, 5.600 til Australien og cirka 3.000 til Sydafrika. Omkring 30.000 gik til det øvrige Europa medens resten af det Tyske marked tog 12.000. Alle disse fugle er selvfølgelig ikke kun kommet fra Sankt Andreasberg, men en stor del stammer herfra. I byen var der, da opdrættet var på sit højeste, over 300 der arbejdede med kanariefugle.

Nogle af mine arbejderne sad om aftenen og samlede de små transportkasser, i rundpinde og små stykker træ, for at tjene en ekstra skilling. Museet er bygget op med bure, billeder, værksted og levende fugle så man kan se hvordan det hele foregik på daværende tid. Her kan man også se hvordan fuglene trænes i at synge på den specielle måde. Både den gang men også i dag, hvor der bruges cd i stedet for en ældre fugl.

Så er man til kanariefugle er dette et besøg værd.

Peter.